

РЕШЕНИЕ

№ 2156

гр. София, 28.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 28.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева и при участието на прокурора Атанасова, като разгледа дело номер **4494** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на А. А. С., без гражданство срещу решение № 1791 от 03.05.2010 г. на Р. О. П. Държавната агенция за бежанците – МС, с което на основание чл. 67в, т. 2 от ЗУБ във връзка с чл. 10, ал. 1 на Регламент (ЕО) № 343/2003 г. на Съвета е отказано образуването на производство за предоставяне на статут на чужденец в РБ и е разрешено прехвърлянето му в Република Г.

Жалбоподателят твърди, че оспореният административен акт е издаден П. съществени процесуални нарушения и нарушение на материалния закон. Заявява, че П. липсата на отговор от запитаната държава – Република Г не може да се приеме наличието на мълчаливо приемане на направеното искане за поемане на отговорност. Иска да остане в Б и да се адаптира, да започне работа и да води нормален човешки живот. Моли съда да отмени оспореното решение.

Ответната страна – Р. П. Държавната агенция за бежанците (Д.) – МС, не се представлява и не изразява становище за неоснователност на жалбата.

Представителят на С градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд С. град, I отделение, IV състав, като извърши съвкупна преценка на събраните по делото писмени доказателства и обсъди доводите на страните намира следното:

С молба рег. № 252 от 17.02.2010 г. по описа на РПЦБ – С. А. А. С., без гражданство е поискал от властите в РБ предоставяне на бежанска закрила и да му бъде осигурена възможността да живее свободно.

Съставен е регистрационен лист № УП 4155 от 17.02.2010 г., в който е отразено, че

лицето А. А. Салахав, без гражданство, етническа принадлежност – арабин, постоянен адрес – Л, гр. Сур, бежански лагер, религиозна принадлежност – мюсюлманин, сунит, няма съпруга, без документи за самоличност.

С кандидата е проведено интервю вх. № УП 4155 от 18.02.2010 г., в което чужденецът заявява, че е заминал нелегално в началото на юли 2009 г. от Л за С, където престоял 15 дни. Преминал през Т и през Г, в която държава прекарал два месеца, а в Б е влязъл нелегално с фалшив холандски паспорт от Г на 23.11.2009 г. Протоколът е надлежно подписан от длъжностното лице, преводач от арабски език и от жалбоподателя.

Извършена е проверка в централната база данни на системата Евродак, въз основа на която е установено, че пръстовите отпечатаци на заявителя съвпадат с тези на лице, пресякло незаконно външна граница на ЕС в Република Г на 29.09.2009 г. – Евродак № GR21991232.

Въз основа на тези факти Република Б е отправила искане с реф. № 01129BG001 от 02.03.2010 г. за обратното приемане на лицето към Република Г, като на същата дата приемането на искането е потвърдено от страна на запитаната държава видно от разпечатка на автоматичен отговор от система DubliNET. До 02.05.2010 г. отговор от страна на Република Г не е получен. На 03.05.2010 г. е издадено оспореното решение № 1791 от Р. О. П. Д. на МС, с което е отказано образуването на производство за предоставяне на статут на А. А. С. в РБ и е разрешено прехвърлянето на лицето в Република Г.

П. така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото оспореното решение е връчено на чужденеца на 31.05.2010 г., като жалбата до Административен съд С. град е подадена чрез Д. с вх. № УП 4155 от 07.06.2010 г. Следователно, жалбата е подадена в рамките на 7-дневния срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен О. , в кръга на предоставените му от закона правомощия, в предписаната от закона форма. Оспореното решение е издадено в рамките на производството по раздел I а, глава б от ЗУБ. Съгласно чл. 4 от Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета процедурата за определяне на държавата-членка, която е компетентна по смисъла на настоящия регламент, започва веднага, след като за първи път бъде подадена молба за убежище пред държава-членка. Съгласно чл. 5 от Регламент (ЕО) № 343/2003 г. на Съвета компетентната държава се определя въз основа на критериите, установени в глава III от Регламента, които следва да бъдат приложени в тяхната последователност. В процесния случай издаденото решение е обосновано с оглед нормата на чл. 10, ал. 1 от Регламент (ЕО) № 343/2003 г. на Съвета , съгласно която когато се установи въз основа на преки или косвени доказателства, така както са описани в двата списъка по чл. 18, параграф 3, включително данни, предвидени в глава III от Регламент(ЕО) № 2725/2000, че търсещо убежище лице незаконно е пресякло по суша, по море или по въздух границата на държава – членка, в която е влязло, идвайки от трета страна, тази държава-членка е компетентна за разглеждането на молбите за убежище. Тази отговорност отпада 12 месеца след датата на нелегалното пресичане на границата.

Съобразно разпоредбата на чл. 67 а, ал. 2, т. 1 от ЗУБ с регистрирането на А. С., подал молба за предоставяне на статут на 17.02.2010 г., в Д. е образувано производство за определяне на компетентна да разгледа молбата за закрила държава. Решаващият О. е

предприел необходимите действия за проверка на доказателствата и на обстоятелствата за определяне на държавата, компетентна за разглеждане на молбата за предоставяне на статут. Въз основа на обясненията, дадени от жалбоподателя в хода на интервюто е прието, че той е пристигнал в РБ, влизайки от територията на Република Г (в която е престоял два месеца). Лицето е заявило, че не е подавало молба за закрила в друга държава – членка. От проверката в системата Евродак се установява, че на отпечатъците на молителя съвпадат с пръстови отпечатъци на лице, пресякло нелегално външна граница на ЕС в Република Г на 29.09.2010 г.

В съответствие с изискванията на чл. 16 и чл. 17 от Регламент № 343/2003 г. РБ се е обърнала към РГърция с искане за поемане на отговорността за търсеция закрила (убежище, статут на бежанец) чрез попълване на стандартен формуляр. Това искане е направено на 02.03.2010 г. (на която дата е постъпило в компетентния О. на запитаната държава) и до 02.05.2010 г. не е постъпил отговор от Република Г на отправеното искане. По категоричен начин се установява, че са изтекли преклузивните срокове по чл. 20 (1), б."б" и б."в" от Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета за извършването на проверка и даване на отговор на искането от страна на замолената държава – членка Република Г. Замолената държава-членка не е съобщила решението си в рамките на два месеца от сезирането ѝ, поради което се счита, че тя се е съгласила да приеме обратно търсеция закрила. Това означава, че в нейна тежест възниква отговорност за него по смисъла на Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета, включително за създаване на подходяща организация на пристигането му. В тази връзка неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че П. липсата на отговор от страна на Република Г не можело да се приеме, че е налице мълчаливо приемане на направеното искане за поемане на отговорност. Наличието на бездействие, изразяващо в неизразяване на становище (отговор) в рамките на установените в чл. 20 от Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета срокове от компетентния О. на една държава –членка до другата държава-членка, отправила искане за трансфер се приравнява на съгласие за приемане обратно отговорността за търсеция убежище и тези последици настъпват ex lege с изтичането на съответните срокове (едномесечен или двумесечен) съгласно нормата на чл. 18, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета.

Въз основа на така направения анализ на доказателствата по делото съдът приема, че оспореното решение е издадено П. правилно приложението на материалния закон, като същото съдържа надлежни мотиви, обосноваващи крайния извод за отказ да бъде образувано производство за предоставяне на статут в РБ на А. С. и за разрешаване на прехвърлянето на чужденеца в Република Г.

По така изложените съображения съдът намира, че жалбата на А. С. е неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 85, ал. 4 от ЗУБ и чл. 172, ал. 2, предл. 4 от АПК, Административен съд С. град, I отделение, IV състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. С., без гражданство срещу решение № 1791 от 03.05.2010 г. на Р. О. П. Държавната агенция за бежанците – МС.

Решението не подлежи на обжалване.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.22 ч.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: